

עת"א 35402/10/22 - אמיר ורקאני (אסיר) ט' 9036478 נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

07 נובמבר 2022

עת"א 35402-10-22 ורקאני(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' הנשיא רון שפירא
עותר	אמיר ורקאני (אסיר) ט' 9036478
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר במסגרתה עותר הוא להורות על שילובו בסבב חופשות.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה מאסר בפועל של שנתיים ו-3 חודשים החל מיום 09.11.21 בגין הרשעתו ב-3 תיקים פליליים בעבירות סיוע לסחר בנשק שלא כדין, החזקת נשק ועבירות סמים. מסווג לקטגוריה ב'1. יצא ל-2 חופשות סבב במהלך מאסרו.

העותר טוען כי חופשותיו בוטלו ללא התראה או נימוק כלשהו פרט לציון העובדה שמשטרת ישראל מתנגדת ליציאה לחופשה. נטען כי מדובר בהחלטה בלתי סבירה ובלתי מנומקת הפוגעת בזכויותיו החוקתיות של העותר. העותר אסיר חיובי ללא כל בעיות במהלך מאסרו. יש לבחון האם המידע הוא מהתקופה האחרונה מכיון שהעותר כבר יצא לחופשות. לא נטען שביצע עבירה בחופשות אליהן יצא. לכן יש צורך לבחון את הידיעות שוב כמה שיותר מהר.

המשיב טוען כי העבירות שביצע העותר הן בין היתר סיוע לסחר בנשק. העותר יצא ל-2 חופשות במהלך מאסרו. בתאריך 19.10.22 דן הגורם המוסמך אצל המשיב בבקשת העותר לצאת לחופשה והוחלט לדחותה בשל התנגדות משטרת ישראל וגורמי המודיעין בשב"ס. נטען כי לאסיר אין זכות קנויה לצאת לחופשות ולגורם המוסמך אצל המשיב שיקול דעת רחב בהקשר זה. כן נטען כי פקודת נציבות בתי הסוהר מס' 04.40.00 העוסקת בחופשות אסירים קובעת תנאי סף וקריטריונים למתן חופשה וביניהם תפקוד חיובי של האסיר וכן מידת הסכנה הנשקפת לציבור מן האסיר במהלך החופשה. נטען כי חופשה הינה פריבילגיה הניתנת לאסיר כאשר התנהגותו ללא דופי וכאשר הוא משתתף במסגרת טיפולית במידה שהוגדר כמתאים לטיפול וקיימת יכולת של שב"ס לטפל בו. משטרת ישראל מתנגדת להוצאתו של העותר לחופשה לאור מידע סודי בדבר פעילות שלילית. גם גורמי המודיעין בשב"ס מתנגדים להוצאת העותר

עמוד 1

לחופשות וזאת בשל המידע הסודי של משטרת ישראל. כמו כן, העותר מרצה מאסר בגין עבירות הקשורות לסחר בנשק המשפיעות על חזקת המסוכנות. מדובר בהחלטה סבירה ומחויבת המציאות ואין מקום להתערב בה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום לקבל את העתירה שכן לא נפל פגם המצדיק התערבות בהחלטת המשיב.

ראשית רצוי להבהיר נקודה חשובה שבבסיס הטיעון של העותר. **אין לאסיר "זכות חוקתית" לחופשה**, כנטען בעתירה. מעת שנגזר מאסר הכלל הוא שאסיר כלוא בבית הסוהר כאשר לציבור הרחב יש זכות חוקתית להגנת רשויות החוק עליו מפני פגיעה. חופשות ינתנו לאסיר כטובת הנאה ולפנים משורת הדין ורק במקרים בהם הוצאת האסיר לחופשה אינה מסכנת את שלום הציבור ופוגעת בזכויותיו החוקתיות לחיים בשלווה ובביטחון. מתן טובת הנאה נתון לשיקול הדעת של שב"ס שעליו להביא בחשבון מכלול נתונים שעניינם, בסופו של יום, הגנה על שלום הציבור. מכאן נבחן את המקרה שבפני.

כפי שהובהר על ידי המשיב, קיים מידע סודי עדכני אשר הוצג לבית המשפט בדבר חשד מבוסס למעורבות שלילית של העותר במהלך ריצוי המאסר הנוכחי - חו"ד מס' 22-1845-249, ידיעה מס' 22-1746-105 וידיעה מס' 22-1438-268. המידע בידעות הנ"ל מצביע על חשד מבוסס למעורבות שלילית שמצדיקה שלילת יציאה לחופשות כאשר הדו"חות אף מצביעים על מסוכנות.

כאמור, לאסיר אין זכות קנויה לצאת לחופשה והחלטה בעניין זה נתונה לשיקול דעתו של הגורם המוסמך אצל המשיב. כמו כן, אין זו דרכו של בית המשפט להתערב בהחלטות הנוגעות ליציאתו של אסיר לחופשה אלא במקרים חריגים, ובהקשר זה לא יחליף בית המשפט את שיקול דעתו של שב"ס בשיקול דעתו שלו [רע"ב 8174/21 שרון רווח נ' שירות בתי הסוהר (29.11.2021); רע"ב 9/12 פלוני נ' מדינת ישראל (4.4.2012)]. מובן כי החלטת הגורם המנהלי המוסמך לא יכולה להיות שרירותית ועליה להתבסס על תשתית ראיות מנהליות סבירה, ולאחר שנשקלו כל השיקולים. ואולם אם פועלת הרשות המנהלית כחוק, בוחנת את מכלול הראיות, שוקלת את השקולים הנדרשים לעניין ואינה מערבת שיקולים זרים בהחלטתה, אין מקום להתערבות בית המשפט בהחלטה (גם אם היה סובר אחרת מהרשות המנהלית המוסמכת, לו הוא הרשות המנהלית המוסמכת).

יצוין לעניין זה כי כאשר מדובר באסיר המרצה מאסרו בגין עבירות הקשורות בסחר בנשק, יש להביא בחשבון גם את הפסיקה המחמירה בשלבים שונים של ההליך הפלילי בנוגע לעבירות בנשק. כפי שנקבע בפסיקה, מדובר בעבירות חמורות, המקימות חזקת מסוכנות ומעורבותו של העותר במעשים מסוג זה משפיעה גם על השיקולים בכל הנוגע לתנאי הכליאה שלו, רמת האבטחה הנדרשת בעניינו וכן האפשרות להוציאו לחופשה. ראו גם פסק הדין של ביהמ"ש העליון בערעור שהגישה המדינה על גזר הדין בעניינו של העותר ונאשם נוסף באותה פרשה [ע"פ 3569/22 מדינת ישראל נ' חדיד ואח' (23.06.2022)], שם הודגש כי יש להחמיר בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות נשק בכלל ובעבירות סחר בנשק בפרט, והדבר נכון לגבי כל חוליה בשרשרת הנשק, כולל עבירות נגזרת של סיוע לסחר בנשק. על כן, על רקע ביצוע העבירות הקשורות לסחר בנשק שבגין ביצוע מרצה העותר מאסר, ומאחר שבעניינו של העותר קיים מידע שלילי כמפורט לעיל, המצביע על מסוכנות, קיימת חומרה יתרה וחשש מוגבר למסוכנות בעניינו. כפי שטען המשיב, סוג העבירות בהן הורשע העותר, טיבן ונסיבותיהן, על רקע האלימות הגוואה בחברה הערבית לאחרונה ומחיר הדמים שגובה אלימות זו, מחזקים את סבירות ההחלטה שקיבל שב"ס בעניינו.

בסיכומי של דבר, לאור המפורט לעיל, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני, הגעתי למסקנה כי החלטת המשיב בעניינו של העותר הינה החלטה שהתקבלה בהליך מנהלי תקין, מדובר בהחלטה שהתקבלה משיקולים ראויים ובהתבסס על ראיות מנהליות משמעותיות, אשר הינה החלטה סבירה ועניינית בנסיבות העניין. לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות של ביהמ"ש בהחלטה.

על כן, העתירה נדחית.

המזכירות תעביר החלטה לצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ג, 07
נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא